

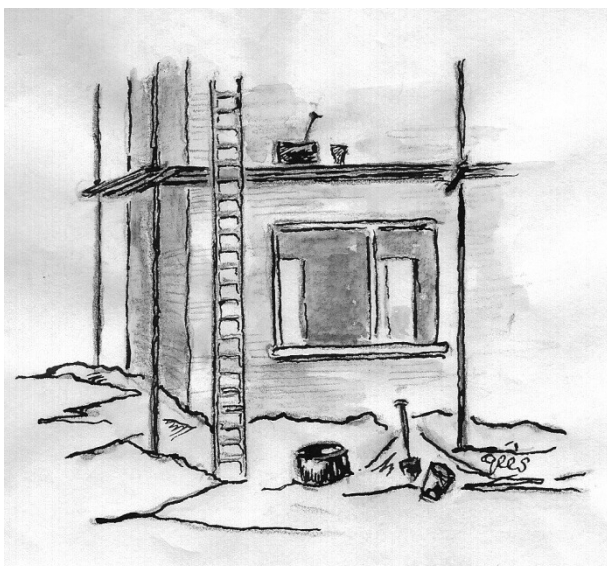
Waor of niet waor ?

Dick van Bloemendaal

Hele kleine verhaoltsjes die soms warkeluk gebeurd bin en verhaoltsjes die ik uut mun duum 'ezeugen het. Veur julie un vraag, mar veur mien un weet, welke wel of niet waor bin.

De Voeger

We woenden vrogger an de Prins Hendrikweg op nummer 8 (noen is dat nummer 16) in un mooi groot huus mit un hevige grote lap grond dur bie waor mun vaoder kiepenhokken wou laoten zetten. Deur de oorlog is daor niks van terecht 'ekommen en is de meeste grond deur de gemeente onteigend um de Gebbekuullaon deur te trekken tot an de Garderenseweg. Mit de razia in oktober 1944 hen de moffen ut huus in de brand 'esteuken en hen we laoter nog un tiedje in de schuur en ut varkenshok 'ewoend. Nao de oorlog is ut huus weer op de ouwe fundering op'ebouwd in dezelfde staot as vrogger. Tot die tied hen we ok nog un tiedje in un noodwoening naost ons of 'ebrande huus 'ewoend.

Ut was de gewoonte dat ut warkvolk van de bouw bie ons in huus 's margens kwam koffie drinken en 's middags kregen ze un kommetje thee. As Poetje de koffie klaor had mos één van de kienderen ut warkvolk roepen um koffie te kommen drinken. Dur was allerlei warkvolk

op de bouw, de metselaars, timmerluu, opperman, loodgieter, elektrisein, schilders en un voeger. De voeger had altijd un emmer mit verdunde zoutzuur bie um staon waor hie un stoffer in dompelde um de muur of te veggen vurdat hie ging voegen.

Op zekere dag mos ik ut warkvolk roepen vur de koffie en toen zag ik dat de voeger iets uut zun mond haolde en op de steiger neerlei. Toen ut volk binnen was klum ik de steiger op um us effe te kieken wat die voeger daor neer'eleid had. Ut was zun pruumpje tabak. Ik dee ut in mun mond um te preuven en dur effe op te kouwen mar tufte ut geliek weer uut, zo smerig vun ik ut. Ut pruumpje viel op de steiger in un beetje specie en um dat dur weer vanof te kriegen doopte ik ut effe in de emmer, dat prikte wel un beetje an mun vingers, mar ik wist niet dat ut verdunde zoutzuur was. Toen ut warkvolk de koffie ophad en weer naor de bouw ging, klum de voeger de trap weer op, nam zun pruumpje tabak en stak ut in zun mond. Mit dat hie dat dee tufte hie zun pruum weer uut en begon zo hevig te keer te gaon umdat hie zun mond verbrande an dat zoutzuur, de bieren stungen in zun mond.

Natuurlijk had hie al gauw in de gaoten wie of hum dat 'eflikt had en hie bezweur me dat as hie me te pakken kreeg ik un best pak op mun falie zou kriegen. Al die tied dat de voeger op de bouw was dorst ik daor niet meer te kommen, umdat ik bang was dat hie mu warkuluk un pak op mun falie zou geven.

+++